

synes, at denne Ordning efterhaanden blandt Abonnenterne, og vistnok ogsaa blandt Aktionærerne, er bleven meget upopulær, hvilket ogsaa fremgaar af Stemningen paa det første Abonnentmøde den 30te Januar d. N. Det vides ogsaa, at en stor Mængde Kommuner have udtalt sig skarpt imod den. Et andet Forslag til en Ordning er Statsdriften, som forudsætter, at Staten eksproprierer hele vort Net. Mod denne Ordning kan Selskabet ikke opponere, da den er en Følge af Lovens Bestemmelse i § 6. Et tredje Forslag er, at Selskabet skulde alene drive Telefonvirksomhed i Jylland og leje eller forpagte Statens Ledninger. Vi kunne allerede nu sige, at Selskabet næppe vilde bøde en saadan kostbar Udvidelse. Statens Anlæg er forholdsvis dobbelt saa dyrt som vort, og Afgiften til Staten vilde blive saa stor, at vi ikke kunde vente at indvinde den med en rimelig Takst. Et fjerde Forslag gaar ud paa kombineret Drift, idet Staten skulde have den interurban og Selskabet den lokale. Det Bederlag, som der vilde tilkomme Selskabet for en saadan Indskrænkning af dets Virksomhed vilde blive ret betydeligt, og Bestyrelsen frygter, at den lokale Drift, der vilde kræve smaa Takster, vilde vise sig utilfredsiggjort til en almindelig Jorrentning af Aktiekapitalen, som er 1 Million Kr. Hertil kommer, at den kombinerede Drift er meget ilde set af den jydsk Befolkning, der frygter, at Telefonen derved vil blive meget fordyret.

Under disse Omstændigheder tillade vi os allerærbødigst og uden dertil direkte givne Anledning for det høje Ministerium at udtale, at den mest naturlige Form for en Koncession er bleven ilksidet, da det drejede sig om Jylland. Vi skulde tillade os at andrage om, at der maa blive givet os en Koncession, som svarer til den, der er givet de private Selskaber paa Øerne, den skulde altsaa hvile paa følgende almindelige Grundlag:

Selskabet faar Eneret paa Telefon-Virksomhed inden for den Grænse, som er bestemt i Udkast til Koncession for jydsk Telefon-Aktieselskab, udsendt til Kommunernes Erklæring i 1898 med den Rettesse, som følger af, at nogle Sogne vare forglemte, kun med den Begrænsning, at Staten, uanset denne Eneret, har Ret til interurban og Eneret til interprovinsiel og international Telefonering.

Om det maatte behage det høje Ministerium gunstigt at forandre Koncessions Udkastets § 4 i denne Retning, da ere vi forvisjede om, at det ogsaa vil være Abonnenternes Ønske, hvilket ret tydelig fremgik af Udtalelserne paa Centralforeningens Bestyrelsesmøde den 6te Februar.

Selskabet andrager allerærbødigst endvidere om, at et eventuelt Forslag til Koncession for os maa være ledsaget af Udkast til Ministeriets Maksimums Takst i Henhold til Telefonloven § 2. Som almindeligt Grundlag for en saadan, tillade vi os at antyde, at man her i Jylland vilde sætte Pris paa Bibeholdelse af Abonnements Taksten for indenbys og Kredts (Opland) Samtaleret, hvorimod det, for at hemme den overflødige Benyttelse af mellemby's Linierne, der er til Stede for Forretningslivet, vistnok vilde være rigtigt at sætte Samtaletakst. For at Selskabet lige over for de Krav, der ville blive stillede til Udvidelse og Forbedringer af Linier og Apparater skulde kunne bestaa, maatte den indenbys Takst sættes som Maksimum til 60 Kroner i de tre store Byer Aarhus, Randers og Aalborg, til 50 Kroner i de andre Byer. Samtaletaksten formene vi burde sættes efter Antallet af passerede Hovedcentraler til 10, 15, 20 indtil 30 Øre som Maksimum. Maksimums Taksten gælder jo kun for 5 Aar, efter den Tid vil da Selskabets Regnskab vise, om det stegne Antal af Abonnenter gør en Redtættelse rimelig.

Vi tillade os at henstille ovenstaaende Bemærkninger og Andragende til det høje Ministeriums gunstigste Overvejelse.

§ Bestyrelsen for Jydsk Telefon Aktieselskab,

p. t. Grenaa, den 12te Februar 1900.

Allerærbødigst,

paa Bestyrelsens Vegne

Hoffmeyer,
Formand.

Konciperet af Hoffmeyer.